

Ori Uusi, Kaunis

Sirsi,

Sielu täst huuta haikiast,
Ja walittaapi se.

Prändetty Wyonna 1830.

b. 1.

Sielu täst huuta haikiast, Ja walit-
taapi waiktaast; Kuin piinatan hel-
wetis ain, Ja huuta alinomat ndin.

2. Laska piru jo kalivamast, Sammuhan
Walkia palamast, Suuttukat Kermet pure-
mast, Allkat repikö niin julmast.

3. Waikka mun toiwon ol' turha, Jong-
ga jälken tuli murha; Konsti ja ystäwös
pois tuli, Toimi ja Wiisauß pakeni.

4. Jonga päälle mindä luotin, Ja Sielun
helwettiin tuotin. Ehl Ruumis hautaan
kannetan, Niin piinan sia annetan.

5. Ah! etten olis syndynyt, Ja tänn'
mailman siinnyt, Niin ol' sin kyll' wapaan'
ollut, Eng' rakkaudes pois tullut.

6. Kirott' siis olkon hetki se, Kuin mail-
maan syndyn olen; Kirott' myös onnetoin
aika, Etten osann' tiet' olkiat.

7. Ah! jos ei se päiw' ol's ollut, Eng'
syndiin tähän ol's tullut: O! jos mind
wield malaisin, Attin lohdus myös olisin.

8. Se wäähä ajan rahtuinen Kuin minull
on wiel, pistuinen, Juoree kuin sanda klas
sista; Woi! woi! minua waiwaista.

9. Sentähden minun sieluisen! Dihta
mull yri Weisuinen. O! sä mun suun ja
kielisen! Weisa wiel' kerta kuullaren.

10. Weisa: Mailma iää hywäst; Kaubio
stus lähestny sywäst; Sinus kiinitet: wiel'
olen, Niin kaunwan kuin mä tääd' kuolen.

11. Waiel' mun Kuumin nuoruksainen,
Ja myös sängen kaunukainen, Surun
kanss' täädä hukkune, Hautaan muura-
tun pandane.

12. Et nyt kukan mua lohduta, Eit'
täst' kuolemast poisota, Mutta sind Neisy
rakas Taidat lohdutta naurus kans.

13. Jos ett' tahdo, niin käy edes; Ehdä
kauhistus on edes. Prolist mä Arkuun
pandanen, Prolist Hautan lannetanen.

14. Tiedän kyllä mindä todest, Moni sa-
noo must kyllä jalost: Venuren kahleis hän
oli, Sentähden pahoin ulwos tuli.

15. Kost' mun Sielun on pois ruu-
mist', Marmor kiwi peittä kaunist, Se
kirkas Elehandin luu On Saudan kirjoi-
tus; ei puu.

16. Rakas Christitt' tätä ymmärr', Kus-
las olet tutki hywäst': Mikä minun tähän
saatti, Ja kuka siihen talutti.

17. Ovi kaunis nuorukainen Mafä all'
Bokstamein näiden, Joka rakkauden tähe-
den Ombi tullut hautan tähän.

18. Hengi oles rumis perät; Näin mind
nyt olen petet: Jlon wäähä, murhen suuri,
Ehkä makan sisäll muurii.

19. Sentähden nyt nuorukaiset! Waari
ottakat jokaiset: Baimon rakkaus liwiste-
lee, Mieli moniäll juorendelee.

20. En tätä tapahtuwan luull, Kuin
tygön puhu omall suull, Ett hänen piti
pettämän, Ja minun niin poisjättämän.

21. Sillä mind nyt tunnustan, Ja kirs-
joiturrell julistan Ettet sä ol' syndyn' Aitist,
Baan Naarast julmast, Leijonist.

22. Arhlas myöds sinun Jäs on, Kuin
all Taiwan seisowa on, Korkiamall wuo-
rell Maked'maall, Kaho ulos pahall tawall.

23. Syndynyt siinä maakunnas, Sinnain
Formes lauhias, Punaisest merest Jorda-
nin, Egyptin ja Kanaan wälill.

24. Ne julmat Tigri-eläimet, Kymme-
nen wuot sua unetit, Ja opetit walhettee-
liar; Niin myöskin falskity pettäjäy.

25. Sun rakkaudes, myrkyinen, Annoi
mull pahan sisuisen, Sä murha-weren ja-
noinen, Ah! julma weri-koiranen.

26. Se on mull lohutus viimein, En
ole mä ensimmäinen, Kuin rakau'n tähe-
den kuolen: Kirjoitetur ylöslue.

27. En myöskään viimeinen ole, Kuin
rakkau'n tähden kuolen, Näen monest esi-
merkin, Joill aika on ollut tarffi.

28. Trojan Kuningas rikas kull, Ei toi-
sta vertaist maa'lmas oll'. Helenan kautt'
mond' Kuningast Pajwild' pois tulit, kau-
hiast'.

29. Julius Cäsar ja Hannibal, Tarqui-
nius ja Alstobal, Myös Adam, Eoth ja
Salomon Dawid, Simson ja Absalon.

30. Dido yri waino kurja, Hän oli o-
ma surmajans, Kautta suuren rakkaudens
Enean tygö, Armaisens.

31. Herkules Suuri Sotamies. Sichein
oli myös pahas ties Diinan tähden, ha-
däs oli, Ja pahasti ulmos tuli.

32. Leander uppoi uidesans, Kuin hän
tahdoi tygö Armahans; Neiky myös sa-
malla hetkell, Wiiden kanka hukui, tuo-
nell'.

33. Piramus ja myöskin Tispe, Suuret
Sota-Herrat wifist Waimon peräs majas
olit, jonga tähden hukkan tulit.

34. Hispiä hän ylös hirtettin, Sachis
läpihe ammuttin, Parreikuyen rakkaudest,
Kuolemalda saawutettin.

35. Uretkon kaunis surmattin; Kuning-
gas Häkan hirtettin, Morsian ystäwydens
näytti, Neikyttens kans ikens poltti.

36. Jupiter ylös, hirtettiin, Cupido myös
ripustettiin. Bivallio fangiutteen Baimon
petorest pois wietin.

37. Ehl' monell on rikkautta, Ja kail-
linaista tawaraa; Niin ei woi waltta kuo-
lemaa, Eil synnin palkka kauhiaa.

38. Ei ole muld kieltty enä Ilmoittamast
kailill näitä: Tain kuoleman kuin minull
on, Saatti nyi wielas waimo.

39. En ollut syypää ensingän Tähän
kuolemaan ihestän; Kuin Lutto kuollon-
wirt laulaa: Niin mun sielun tuli paulaan.

40. Koska tundos, taidos puuttu, Beri-
sinus ombi hnyton, Sitt kiwun löytäpi
sielus; Uken sä sitt muistat minun.

41. Murhen tahdon sinull siittä, Kau-
histuren tygös liittä: Kuins murhedit,
niin riemuiken, Ja olen sull kauhisturey.

42. Kosk sull on puol päiwän aika, Kos-
was kuule pargun aina; Kuins Kylon yön-
dän tygös kät, Kailk kauhisturet siel näit.

43. Ja Koskas mener' lepämään, Uja-
tures peliättävät, wiel wuotes tolon' puole
yön' Waiwaan sinua poljoll toll.

44. Koskas huomeneldain herät, Etts
unhoda mua perät, Iskawdihet mua kuin
mettä, Ilänäs kuin Deura wettä.

45. Murkinall olen kauhistus, Puolipäi-
wänd julmistus, Ehtona suur lipu, ja wel
Puoli-yös pistäwä kärke.

46. Ja kuhungas igees lännet, Pitä
sun näkemän ihmeit Surun waatteill, kyll
haikias; Sill ett sa petit mun pahast.

47. Kirkos ja mualla ollesas, Olen kuin
hänen tuwasas, Murkis, luoklais, jokapai-
kas Tunnet hengeni kyll' karwast.

48. Ah kuin rakas on mun ikän, Kumo-
mingin kuoleman ritä; Odotan kuolema
sinun Murhen mustan, kanka minun.

49. Kuin ihmisten apu loppu, Usken sull
sitt tulee hoppu, Ndet mun pilkka, pilarin
Seisowan edesäs silloin.

50. Kuin id lähdet täst mailmast, En
lakka sua waiwamast; Sun punaiset huu-
lulaises, Muuttan mä lärmen muotoises.

51. Kuin ruumis hautaan kannetan,
Hirmuisest mä sua aultan, Seura sua sut-
tes processis Ja waiwan aina jokaises.

52. Niin mind sua pelitätän, Ja yliaikaa
waiwahan; Eht ei se tapahtun sull täll E-
läisän; niins hawaiset wiel.

53. En taida mä lakata wiel Waan kymo-
menen tuot hautas pääll Huudan, pargun
murha ja we; Rauhistan sua päiwät ia yöt.

54. Sun haudasas ja limes all, Ei pidä
lepo oleman; Ettäs mun petit hirmuisest,
Waiwan nyt sinua julmast.

55. Kuin Jumalan duomion eteen, Ba-
sunan kans tulen soiden; Sull maço kowa
kannetan, Kuins ausainn' olet, annetan.

56. Silloin meit edesotetan, Sinä vnnä
kans duomitan; Sitt mä sun ydälles kane
delen Min murhan' wiel sull anvelen.

57. Sun kauttas Sielun kadotin, Ettäs
mun petit, murhainen, Sen sielun kuin
Jumal' mull' loi, Sun tähtes piru sen
muld' sai.

58. Ole wiisas nyt wahingost Jong' sull'
saatutan ja koston; Sä syndii, teit ylinai-
ka, Waan et koston katumusta.

59. Ei nyt enä aut' laulaman, Sill'
klasin rupe ioutumaan; Kuoleman kärsin
rohkiast', Ehl' näky luonnost' kauhiar.

60. Wokilo, Ahdas mailma, Useta Be-
nus kamala, Sun kansas aina sotimaan,
Ettet hän sais sua kuolemaan.

61. Woi! woi! onnetoinda aika, Pissin
Mielan murhen paikkaan, Kärki teräwd
ylöspist', Ja läppi läpis ihdamest.

62. Tämän se rakkauš teki, Kuin sä kyy-
kärme mull saatit; Jong' tähden mindä nyt
kuolen, ja sillä hirmuusest huolen.

63. Ade! mailma ja hywäst! Tein wire-
ren tästä pikaisest: Surur, murhey', Tuin
on nähty. Adieu! se on jo tehty.

